

התפילה: פקח עיני עיוורים!

**מתי כבר תתעוררו, כל כך כואב, הלב שותת דם, על כל החיים
היקרים שנלקחו מאיתנו, כי היינו מסוממים, כי נתנו למקסמי שווא
מטופשים לטמטם את מוחנו.**

הרב אהרן (ארל'ה) הראל

כ"ד בתשרי תשפ"ד 9.10.23, 17:31

ברגעים אלו בהם אני כותב את השורות הבאות, אנו מצויים בעיצומה של מלחמה נוראה, מלחמה עקובה מדם, מלחמה שלא יכולנו לדמיין אותה מתרחשת.

הכאב נורא ואיום, התיסכול בוער בלבבות, והתקווה שהסיוט הזה יסתיים במהרה מפעמת. אבל, כיהודים מאמינים, אנחנו צריכים לשים לנגד עינינו, דווקא בשעות אלו, את דברי הרמב"ם (בהלכות תעניות פרק א הלכה א – ג): "מצות עשה מן התורה לזעוק ולהריע בחצוצרות על כל צרה שתבא על הצבור, שנאמר 'על הצר הצורר אתכם והרעותם בחצוצרות', כלומר כל דבר שייצר לכם כגון בצורת ודבר וארבה וכיוצא בהן זעקו עליהן והריעו. ודבר זה מדרכי התשובה הוא, שבזמן שתבוא צרה ויזעקו עליה ויריעו ידעו הכל שבגלל מעשיהם הרעים הורע להן ככתוב 'עֲוֹנוֹתֵיכֶם הָטוּ אֵלַי וְחַטֹּאוֹתֵיכֶם מִנְעוּ הַטּוֹב מִכֶּם', וזה הוא שיגרום להם להסיר הצרה מעליהם.

אבל אם לא יזעקו ולא יריעו, אלא יאמרו 'דבר זה ממנהג העולם אירע לנו וצרה זו נקרה נקריית', הרי זו דרך אכזריות וגורמת להם להדבק במעשיהם הרעים, ותוסיף הצרה צרות אחרות, הוא שכתוב בתורה 'והלכתם עמי בקרי והלכתי עמכם בחמת קרי', כלומר כשאביא עליכם צרה כדי שתשובו אם תאמרו שהוא קרי אוסיף לכם חמת אותו קרי."

המלחמה עליה מדבר הרמב"ם, אשר מקורה בכתוב, היא בדיוק המלחמה שלנו, כפי שמפרש הרש"ר הירש (במדבר פרק י פסוק ט): "וכי תבאו מלחמה שבפסוק שלנו מדבר בלא ספק במלחמת הגנה הכפויה על ישראל בלא התגרות מצידם, שהרי נאמר שהאויב הוא בארצכם. אין זו מלחמת כיבוש מחוץ לגבולות הארץ, אלא האויב הוא בארץ. הוא פלש ומצר לכם בארצכם. הוא הצר הצרר אתכם, ואתם שרויים בצרה. במצב זה של מצוקה תקיימו והרעתם בחצוצרות. מטרת התרועה בחצוצרות היא: ונזכרתם וגו' ונושעתם; ומכאן שהתרועה היא קריאה לעזרה המופנית אל ה...".

אבל, אנחנו שואלים את עצמנו, מה בדיוק צריכה להיות הזעקה שלנו? על מה לזעוק? תרשו לי לומר שלענ"ד עיקר הזעקה במקרה שלנו איננה על הניצחון עצמו. צה"ל יכול לנצח את החמאס, צה"ל יכול גם למחוק את רצועת עזה מעל פני האדמה תוך ימים אם הוא רק ירצה.

לכן, התפילה לא צריכה להיות על זה שננצח במלחמה – זה בטוח יקרה, בעז"ה. מה שצריכים להתפלל עליו, הוא שהקב"ה ייפקח עיני עיוורים ויפתח אוזני החרשים. הסומים אשר הוכו בסנוורים, בעלי הלבבות האטומים, שבמשך עשרות שנים דירדרו את מדינת ישראל למקום בו היא נמצאת היום – אותם הוזים שחלמו על מזרח תיכון חדש, אותם אלו שתמכו ביציאתנו משליטה על חבל עזה, ושיהיה ברור, דם כל הנרצחים והנרצחות היום הזה, על ידיהם נמצא הוא. הם אלו שטבעו במערבולת של שיכרון חושים שהביא אותם לתמיכה בהרס ביטחוננו, בידנינו אנו. כל אחד ואחד מהם, מראש הממשלה דאז, ועד אחרון השותפים לפשע הזה, הם אלו שאחראים לכך.

וכעת, לא לחפש אשמים צריך, כי אם להתפלל להתעוררות, כי זו עת רצון ושעת רחמים, וצריך להפיל תחינה לפניו, שהוא, החונן לאדם דעת, יחון את כל אותם טיפשים בשכל סופסוף. נכון, מחשבות לב האדם בידי מסורות, אך כבר אמר החכם מכל אדם (משלי פרק כא פסוק א – ב): פִּלְגִי מִים לֵב מְלֶךְ בְּיַד ה', על כֹּל אֲשֶׁר יִחְפֹּץ יִטְוֶה. כֹּל דֶּרֶךְ אִישׁ יִשָּׁר בְּעֵינָיו וְתֵכֶן לָבוֹת ה'... ומפרש רבינו יונה שם: "מדות האדם וטבעו, ישרים בעיניו, ולא יכיר בסלף עניינם ועיוותם, על כן קשה מאד הדבר שיתקן האדם טבעיו ומדותיו... אמנם השי"ת עוזר האדם, ומתקן מדות לבו ומיישר תולדתו, ומעיר את רוחו להרגיש בחסרונו ובסלף מדותיו, כאשר יכוון האדם את לבו לדרוש האמת וללכת אחרי השם... כי אף על פי שנתן השם ביד האדם בחירת המעשה... אכן מטה לב המלך לכל אשר יחפוץ, וכן מחליף הטבעים הרעים ומתקן הלבבות, כאשר יכוון אדם לבו ללכת אחרי השי"ת ולעבדו."

אז ללכת אחרי ה' יתברך ולעבדו עוד לא נמצא בסל הכוונות של אחינו הדתיים-לעתידי (המכונים לעת עתה 'חילונים'), אבל אולי לפחות המציאות המרה כל כך שהביא עלינו ה' יתברך בחטאינו, אולי היא תפקח את עיניהם להבין את כיסולותם.

הרי מה עוד לא עשינו, הרי בדיוק מה שאמרנו קרה, הרי ניסינו הכל – הפקרנו את רצועת עזה כולה בידיהם, לא עשקנו מהם מילימטר אחד של אדמה; והם, סתם ככה ביום אחד בהיר, ביום בו כנסת ישראל עמדה מול בוראה להיפרד ממנו אחרי שמונת ימי זמן שמחתנו, בלי שעשינו להם כלום, בתקופה השקטה ביותר בתולדות עזה, פשוט רצחו ושחטו וטבחו ללא הכר, זקנים עם נערים, טף ונשים ביום אחד, כחיות אדם צמאות דם, דם טהור, דם תמים, דם חפים מפשע. מה עוד יכולנו לעשות? מה עוד יכול לטעון מח מעוות של איש שמאל בימים אלו? כמה אטום צריך להיות כדי לא לראות שאין תוחלת לכל מאמצי השלום הפאתטיים שלהם? כמה תלוש מן המציאות צריך להיות כדי לא להכות על חטא הגרוש שמכבסת המילים מכנה אותו התנתקות?

כעת עלינו באמת לקרוע שמים, ולשפוך לב ניכחו כמים, אנא ה' הושיעה נא, כי באו מים עד נפש, אנא ה' הצליחה נא, הצליח מלחמתנו, הצליח התפקחותנו, הצליח התעוררתנו, זוהי המלחמה האמיתית, המלחמה על הדעת, ולכן נבקש שאתה, החונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה, חוננו מאיתך חכמה בינה ודעת, ושכבר יבינו כולם את מה שהיה כל כך פשוט, את הכתובת שהיתה כתובה על הקיר אך סרבו לקוראה – לא ייכון שלום בינינו לבין העם הזר היושב על ארצנו, ארצנו שלנו, ארץ אבותינו, ארץ אלוקינו, עד אשר נשלוט בה כולה לכל מרחביה וחלקיה.

מתי כבר תתעוררו, כל כך כואב, הלב שותת דם, על כל החיים היקרים שנלקחו מאיתנו, כי היינו מסוממים, כי נתנו למקסמי שווא מטופשים לטמטם את מוחנו. בואו, אחים יקרים, כל המאמינים בה' ובתורתו, היודעים כי לא במקרה הוא הביא עלינו את האסון האיום הזה.

כל מי שקצת מנסה להבין מה התרחש בשעות הללו, עומד נדהם ולא מבין, איך כל זה היה יכול לקרות. הכל פעל נגד הטבע, נגד כל היגיון פשוט, אין זאת כי אם יד ה' היתה בנו, לעוררנו משנתנו, כלשון הרמב"ם בהלכות תשובה (פרק ג הלכה ד): "עורו ישינים משנתכם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם וחפשו במעשיכם וחזרו בתשובה וזכרו בוראכם, אלו השוכחים את האמת בהבלי הזמן ושוגים כל שנתם בהבל וריק אשר לא יועיל ולא יציל הביטו לנפשותיכם והטיבו דרכיכם ומעלליכם ויעזוב כל אחד מכם דרכו הרעה ומחשבתו אשר לא טובה", בואו נתעורר בעצמנו ונתפלל בכל כוחנו ממעמקי לבנו לישועה, לאור השכל שיזרח על אחינו, שה' הטוב יתקן את שרינו ויועציה של ממשלתנו בעצה טובה, ואז יקויימו בנו דברי הרמב"ם שלעיל "וזה הוא שיגרום להם להסיר הצרה מעליהם" אמן כן יהי רצון.

כולם מדברים כעת על אחדות בין חלקי העם השונים. וודאי, זו אחדות הכרחית, אבל אחדות לא עושים עם מי שחפץ להכחידנו מבפנים. אני בעד אחדות – של כל חפצי החיים, של כל השפויים. דתיים וחרדים, חילוניים ומסורתיים, אשכנזים ספרדים תימנים... כולם כולם מוזמנים להצטרף לאחדות האמיתית, של כל אלה שלא טימטמו להם את השכל בהזיות.

והשאר? שיחליטו, או שהם חוזרים בתשובה, ומבינים שמה שקרה כאן השבוע אמור לפקוח את עיניהם ולהביא אותם להודות בטעותם רבת השנים, או שיעזבו אותנו בשקט וילכו לחיות עם המילקי בברלין כמה שהם רוצים. המשיח כבר יחזיר אותם לכאן, כנראה רק הוא מסוגל להתמודד עם תלישות כזו מן המציאות. אנחנו לא יכולים להרשות לעצמנו לתת להם להמשיך להרוס לנו את המדינה ולגרום לנו לחיות בהפקרות ביטחונית. אם מה שהם רצו היה מתממש, לא בעוטר הזה היה מתבצע טבח, ולא 800 נרצחים היו לנו, אלא עשרות אלפי תושבי השרון היו נשחטים בדם קר על ידי תושבי טול כרם.

זה גם מה שיקרה אם ניתן להם להמשיך ולשגע לנו ולכלל המדינה את השכל. די, חאלס, עד כאן, הרוב הלאומי במדינה הזו לא יכול לתת לחבורת המטורללים הזו יותר לדרדר אותנו אל התהום. לצערנו, היה צריך להתרחש כזה אסון בלתי נתפס כדי שהם יתחילו להיגמל מסם השלום המדומה שלהם. הקולות כבר נשמעים, והם ילכו ויתגברו, ואנחנו נקבל אותם בזרועות פתוחות כי הרי מי שמודה ועוזב – ירוחם.

אנחנו נסלח לכל מגרשי היהודים מבתייהם ברצועת עזה, אם רק יבקשו סליחה ויודו בכיסליותם. ועכשיו נעבוד יחד, יד ביד, לשיקום החורבן שהם גרמו לנו. נבנה את כל היישובים מחדש, נבסס את שליטתנו בכל מרחבי ארצנו, נראה לכל העולם כולו מי צודק ומי רוצח, ונזכה לפעול עם א-ל, להביא לימות המשיח.

הכותב הוא ראש בית המדרש הקהילתי בעפרה, לשעבר ראש ישיבת ההסדר בשילה, ר"מ בישיבת ברכת יוסף באלון מורה